

som Landstthinget formodentlig har lagt Bøgt paa, har jeg ogsaa godt kunnet gaae ind paa; den dreier sig om, at Sogneraadsmedlemmerne først blive satte i Skat. Hvad derimod det angaaer, at et Medlem af Skattecommissjonen skal kunne standse Forretningen og derved bevirke, at Egningscommissjonen sendes hjem for senere igjen at begynde forfra, det har jeg troet ikke var rigtig. Jeg mener, at vi have paalagt Egningscommissjonen saameget Arbeide, at vi ikke skulle søge at vanskeliggjøre det endnu mere for den. Først skulle de jo efter § 11 samles for at affatte Skatelisten, og saa skulle de samles igjen efter § 13 for at bestemme Skatten, og saa skulle de efter § 15 atter samles for at gjenemgaae alle de Bemærkninger og Klager, som kunne være fremkomne, og i den Anledning er det jo muligt, at de kunne behøve at samles endnu flere Gange, og saa skulde de atter samles, naar Egningen har været sendt ind til Skattecommissjonen, saa det bliver vel en 5 à 6 Gange, de skulle samles, inden de faae Ende paa Skatteligningen. Kan Egningscommissjonen være saa heldig at faae Egningen lagt saaledes, at Skattecommissjonerne slet ikke have det Mindste at udsætte, saa kunne de vel slippe nogle Gange færre. Nu er Grunden til mit Vædringsforslag den at borttage de Bestemmelser i Lovforslaget, som ville vanskeliggjøre Arbeidet. Jeg troer, at, naar et Medlem af Skattecommissjonen er tilstede, og han gjør Bemærkninger om, at han ikke er fornøiet med den Maade, Indtægten er beregnet paa, eller ogsaa den Sum, hvortil En og Anden er ansat, saa veed Egningscommissjonen forud, at dens Egning ikke bliver antagen, men jeg finder ikke dert nogen Grund til, at den saa skal gaae fra hinanden og standse Forretningen. Meningen er vel da at udøve et Tryk paa Sogneraadet, men jeg mener, at dette Tryk er saa stort, som det kan være, naar de forud vide, at deres Egning ikke bliver godkjendt. Man maa jo forudsætte, at det kan være muligt, at Skattecommissjaren og Sogneraadet ere af forskjellig Mening, og ere de det, er det urigtigt, at Sogneraadsmedlemmerne, fordi Skattecommissjaren har en anden Mening, skulle fravige deres Overbevisning. Det, som

jeg anser for Hovedsagen, og som man især skulde have Diet fastet paa ved Skatteansættelsen, det er, at Sogneraadene blive opmærksomme paa, at de have Væren og Ansvar for, hvorledes Egningen skeer for hver især i den enkelte Commune, hvorimod Skattecommissjonernes Opmærksomhed især bør være henledt paa, at de enkelte Communer, efter Forhold til andre Communer, komme til at svare, hvad de bør svare. Men da nu Sogneraadsmedlemmerne, hvis de ere uentige med Skattecommissjaren, skulle rejse hjem igjen, og Skatteansættelsen for deres Bedkommende derefter skal skee ved Skattecommissjonen, kunde dette muligviis bevæge Sogneraadsmedlemmerne til at sige som saa, naar de see de store Besværigheder: ja, vi maade hellere lade den sætte os i Skat, saa sætte vi de Andre i Skat i Forhold derefter, og saa hviler Ansvar for ene og alene paa Skattecommissjonen; dette vilde jeg ansee for meget uheldigt, dersom de skulle komme til at kaste hele Ansvar for paa Skattecommissjonen, og paa den anden Side frygter jeg ogsaa med Hensyn til Skattecommissjonen, at det vil vanskeliggjøre dens Hverv. Det kan jo skee, at Skattecommissjarene ere saa uheldige, at de ikke kunne komme til Rette med Sogneraadet, og saa skal det strax indberettes til Skattecommissjonen, som da skal bestemme, hvordan Sogneraadsmedlemmerne skulle ansættes. Jeg troer, det er meget uheldigt, at det skal gjøres strax; derimod troer jeg, at Skattecommissjarene ville have langt nøiere Kjendskab og langt klarere Overblik over den hele Skatteansættelse. Naar alle Skatteligningerne ere udførte, kunne de ved Sammenligning see, hvorledes Forholdet er allevegne, og efter den Erfaring, de have hjembragt med sig fra de forskjellige Communer, ville de langt bedre og langt lettere træffe det Rette end paa den anden Maade. Det er omtrent Grundene, hvorfor jeg har stillet Forslaget, men jeg skal ganske henstille til Thinget, hvorvidt det vil finde det begrundet og hensigtsmæssigt eller ikke. Det staaer navnlig for mig, at vi ved at vedtage dette Forslag, som jeg har stillet, ville formindste Besværighederne og Vanskelighederne baade for Egningscommissjonerne og Skattecommissjonene. Det